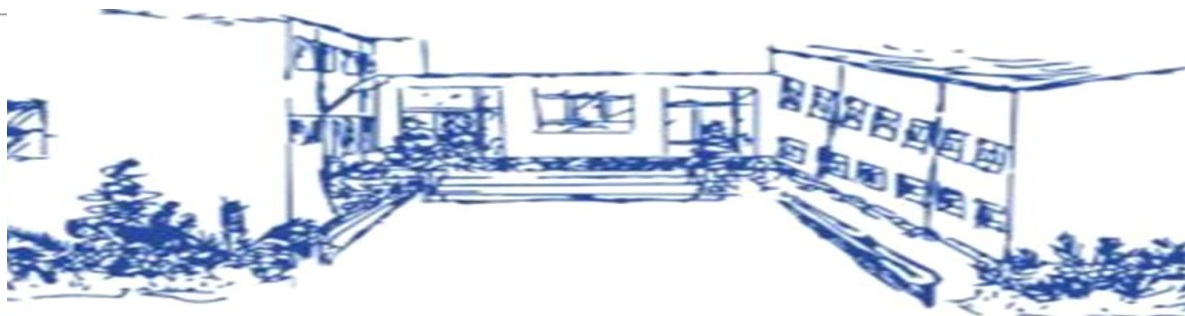

Czwórka

PAŹDZIERNIK 2025

NR 21

W tym wydaniu:

- Europejski Dzień Języków Obcych

- Opowiadanie "Las jesienią"

- niespodzianka dla Nauczycieli

- Międzynarodowy Dzień Kropki

- "O przyjaźni słów kilka"

- "Z perspektywy czterech łapek" - opowieści mojego
pupila

- Wybór samorządu szkolnego

- Bonus: humor ze szkolnych ławek

School Magazine: Europejski Dzień Języków Obcych

European Languages Day

Jak co roku w naszej szkole obchodziliśmy to ważne językowe święto Przygotowano kolorowe gazetki, plakaty, ciekawostki językowe na temat różnych krajów. Odwiedził nas również gość specjalny z Irlandii- pani Cynthia Salako, która zainteresowała uczniów opowieściami o tradycjach i historii swojej pięknej, zielonej ojczyzny. Była możliwość przełamania bariery językowej, zadawania pytań, szlifowania języka oraz spróbowania irlandzkich ciasteczek 😊

Okazją do rozwijania talentów językowych był konkurs: **School 4 Champions**. Uczniowie zmagali się w dwóch kategoriach wiekowych: kl. 7-8 oraz 4-6. Nasza Czwórka Mistrzów: Zuzanna Jakóbczyk, Aleksander Jarosz, Zuzanna Szatkowska, Emilia Wolniewicz- została nagrodzona upominkami ufundowanymi przez prezydenta Żyrardowa pana L. K. Chrzanowskiego.

Jednym z zadań konkursowych było uzasadnienie: **Dlaczego warto uczyć się języków obcych?**

Uczestnicy poradzili sobie świetnie, Congrats 😊 A oto kilka inspirujących spostrzeżeń:

- *„(...) learning a foreign language is really important because you can understand and learn more. It's awesome, you are more open- minded about other things. Studying becomes easier because of your ability to remember more and more.”*
Zuzanna, class 8b
- *„(...) foreign languages are the key to the international communication- it's like being able to communicate with everyone and everywhere. Languages are a chat – code for people.”*
Aleksander, class 8c
- *Learning foreign languages is important. You can use them every day at work, travelling, and other situations. Imagine walking down the street and someone asking you about the time in German (...).”*
Franek, class 8b
- *„(...) it's important, because if you go to another country, you will understand what other people want from you. If you have to ask someone about something, it will be easier and you'll get what you want.*
It's easy if you work hard for it.”
Eliza, class 7a

LAS JESIENIĄ

Była jesień. Wirowały liście o różnych barwach, a tuż za rogiem wychodziła Asia z dziećmi ze szkoły. Nagle Asia zobaczyła swoją mamę.

-Dzień dobry, słoneczko - z radością powiedziała mama.

- Dzień dobry, mamusiu - z entuzjazmem odpowiedziała Asia.

Asia razem z Mamusią poszły do domu na obiad. Na obiad u Asi był schabowy i ziemniaki z mizerią, a u Kasi była - jak się później dopytała Asia - zupa pomidorowa.

Mama powiedziała Asi, że jak zje obiad i odrobi lekcje, to może iść pobawić się z Kasią. Asia szybko odrobiła lekcje i pobiegła do domu obok, gdzie mieszkała Kasia. Dziewczynki razem bawiły się grzecznie, więc mama Asi zaproponowała, że pójdą razem do lasu. Ubrały się ciepłej i wszyscy razem poszli do lasu. Nagle Asia zauważyła wiewiórkę - miała, puszyste futerko i bardzo intensywny kolor. A Kasia zobaczyła rodzinę lisów.

- Mamusiu, a co to za zwierzę? - zapytała Asia.

- Córeczko to są liski - odpowiedziała Mama.

- Asia, zobacz tam uroczego ptaszka gila - nagle powiedziała Kasia.

Następnie wszyscy poszli na grzyby i pozbierali: kurki, borowiki, podgrzybki, maślaki, rydze. Oczywiście omijali grzyby trujące: muchomory i strzępiaki ceglaste. Dziewczynki w drodze powrotnej pozbierały też kasztany, razem zebrały 150 kasztanów. Po powrocie do domu i szybkiej kąpieli, Kasia i Asia zasnęły wspominając kolory lasu jesienią, a kasztany leżały na biurku i czekały aż dziewczynki będą z nich robić kasztanowe ludziki.

Natalia Lisiecka, kl. 4b

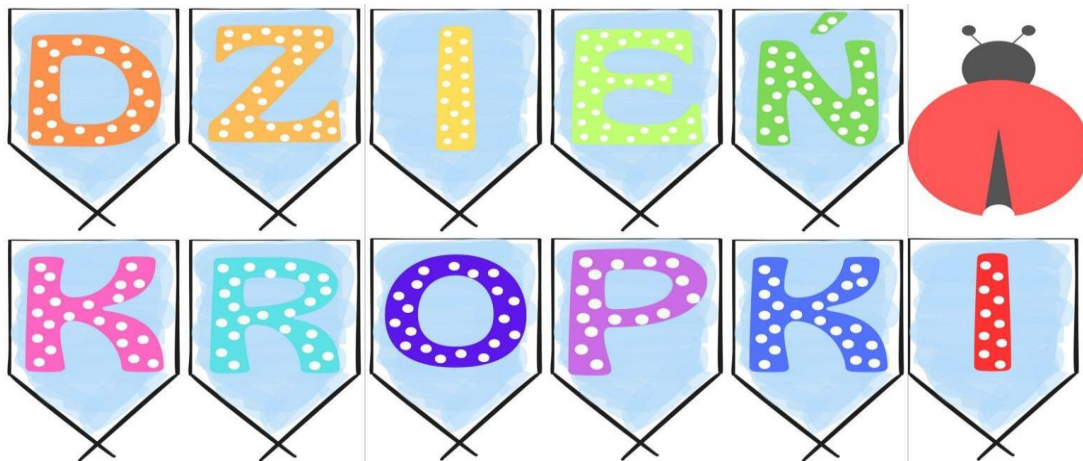
Dzień Nauczyciela

Dziś dziękujemy Wam z serc całych,
Za każdy dzień wśród spraw wspaniałych!
Za cierpliwość, trud, moc nauki.

Za każde "*spróbuj*", każde "*dasz radę*",
Za uśmiech rano, gdy dzień się zaczyna
Za to, że z Wami nauka się spina.

WDniu Edukacji kwiaty i słowa:
Nech będzie piękna ta nasza mowa,
Dziękujemy Wam z całej duszy!
Nech radość nigdy Was nie opuści.

Piotr Marciniak 5b

15. września

Dzień kropki na języku polskim to przede wszystkim przypomnienie frazeologizmów:

być w kropce,

być podobnym kropka w kropkę,

postawić kropkę nad i.

Kropka jest też najważniejszym znakiem interpunkcyjnym, a niekiedy występuje podwójnie, tworzy wtedy dwukropek. W parze z przecinkiem staje się średnikiem. Rozdziela wtedy wypowiedzenia silniej niż przecinek, ale słabiej niż kropka.

Pamiętajmy też o pisaniu wielką literą po kropce!

O przyjaźni słów kilka

Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie – to stwierdzenie, które oznacza, że dopiero w trudnych sytuacjach możemy dowiedzieć się, kto naprawdę jest naszym przyjacielem. W codziennym życiu łatwo jest udawać sympatię, ale gdy pojawiają się problemy, wychodzi na jaw, kto naprawdę nas wspiera.

Po pierwsze, prawdziwy przyjaciel nie opuszcza nas, gdy mamy kłopoty. Często ludzie lubią być obok, gdy odnosimy sukcesy, lecz odwracają się, gdy potrzebujemy pomocy. Natomiast wierny przyjaciel okazuje swoją wartość właśnie wtedy, gdy inni się od nas odsuwają. Przykładem są Staś i Nel z "Pustyni i w puszczy" Henryka Sienkiewicza. Mimo trudnej sytuacji, wierzyli oni, że wspólnie przezwyciężą trudności rzucane im przez los.

Po drugie, przyjaźń oparta na szczerości i zaufaniu objawia się w czynach, a nie w słowach. Prawdziwy przyjaciel nie tylko pociesza, ale także pomaga znaleźć rozwiązanie problemu albo jak Alek i Zośka z "Kamieni na szaniec" Aleksandra Kamińskiego, ryzykują swoim życiem by pomóc i pozostać wiernym wspólnym wartościom.

Podsumowując, zgadzam się z powiedzeniem, że prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie. To właśnie trudności pokazują, kto stoi przy nas z lojalnością i gotowością do pomocy. Dzięki temu wiemy, komu naprawdę możemy ufać.

Zuzanna Smolarek, kl. 8 b

Z perspektywy czterech łapek...

Opowieści mojego pupila

Kiedy patrzę na dom, w którym mieszkam widzę go zupełnie inaczej niż moi domownicy. Dla mnie każde miejsce, rzecz oraz zakątek mają swój zapach oraz dźwięk. W większym pokoju najczęściej czuję zapach mięciutkiego fotela, na którym codziennie lubię leżeć i miziać się z jedną z moich właścicielek. W kuchni zawsze czuję rybkę, mleko albo karmę chrupką, która zawsze czeka na mnie w misce. Podłoga domu, w którym mieszkam jest zawsze zimna i gładka, ale gdy przejdę na dywan, czuję ciepło pod łapkami. W pokoju moich małych właścicielek jest puszysty dywan, który daje odczucie miękkości. Stół i krzesła są dla mnie jak wielkie góry - bardzo często wspinam się na nie, żeby zobaczyć wszystko z góry. W moim domu są firanki, które sprawdzają się jako kryjówki, a szeleszczące torby potrafią być najlepszymi zabawkami.

Jednak najlepsze jest dla mnie okno. To takie małe kino, ponieważ mogę przez nie patrzeć na ptaki, które przylatują do naszego karmnika zamontowanego na balkonie, samochody i ludzi, którzy chodzą po parku i chodniku. W słoneczny dzień wygrzewam się na parapecie przy oknie, a nocą potrafię słyszeć bardzo ciche szmery, których moi domownicy w ogóle nie słyszą.

Dla mnie mój dom to przytulne miejsce pełne zapachów, dźwięków i przygód, które tylko czekają, bym je odkrywał.

Lena Ryciuk, kl. 5 c

Cześć, jestem Figiel. Mam rok. Mieszkam z moją siostrą, która nazywa się Keja i ma 12 lat. Jak ona mnie denerwuje, gdy nie chce się ze mną bawić. Podbiegam do niej, podgryzam, a ona tylko na mnie warczy.

Jak ona nie chce się bawić, to wskoczę na pana. Zaraz, zaraz czemu on mnie nie głaszcze i wydaje dziwne odgłosy! Idę dalej, może ktoś w końcu się mną zajmie. Hmm, mam pomysł zacznę szczełakać, może w końcu się obudzą, już wstali. To chyba czas na dobre śniadanie. Usiądę obok nich i zacznę prosić o kawałek mięska, Uff na szczęście jest pełna miska. Ale się cieszę, pani mnie woła na spacer. Już nie mogę się doczekać, żeby pobiegać za patykiem. Ale to była gonitwa. Muszę chwilę odpocząć. Może mi się przyśni wyspa przytulasków.

Tosia Skoneczna kl. 5c

Nazywam się Kobra i jestem psem, a dokładniej owczarkiem niemieckim.

Jestem duża i mam czarną, gęstą sierść oraz mocno owłosiony ogon.

Bardzo lubię biegać, mogłabym robić to cały czas. Jeszcze bardziej lubię zabawę z moją rodziną, która jest trochę dziwna, ponieważ wygląda zupełnie inaczej niż ja. Pozostali członkowie rodziny, chodzą na dwóch, a nie na czterech łapach. Wciąż się zastanawiam dlaczego nie spędzają całego dnia na dworze ganiając za piłeczką lub ganiając koty.

Nie wiem też czemu ciągle mnie zostawiają. Machają mi tylko na pożegnanie z jakiejś dziwnej maszyny na czterech kółkach. Bardzo wtedy za nimi tęsknię i chciałabym jechać z nimi. Dobrze chociaż, że pamiętają, aby pozostawić mi coś do jedzenia.

Moją ulubioną porą dnia są popołudnia. Wtedy moja rodzina ma dla mnie najwięcej czasu. Ścigamy się, kto pierwszy dobiegnie do piłeczki-zawsze jestem pierwsza. Biegamy po ogrodzie. Przynoszę im moje zabawki, a oni mi je rzucają. Chodzę z nimi na spacer, lecz zakładają mi wtedy dziwny sznurek, przez który nie mogę swobodnie biegać. Czasami uda mi się uwolnić i wtedy zaczyna się prawdziwa zabawa. Starają się mnie dogonić i cały czas wołają moje imię, a potem nie wiem czemu są na mnie źli.

Bardzo kocham swoją dziwną rodzinę, ponieważ się mną dobrze opiekują i są moimi najlepszymi przyjaciółmi.

Amelia Stępień kl. 5c

Skład Samorządu Szkolnego w roku szkolnym 2025/2026

Przewodniczący:

Franciszek Wodzyński, kl. 8b

Zastępca przewodniczącego:

Emilia Doufanets, kl. 7b

Członkowie:

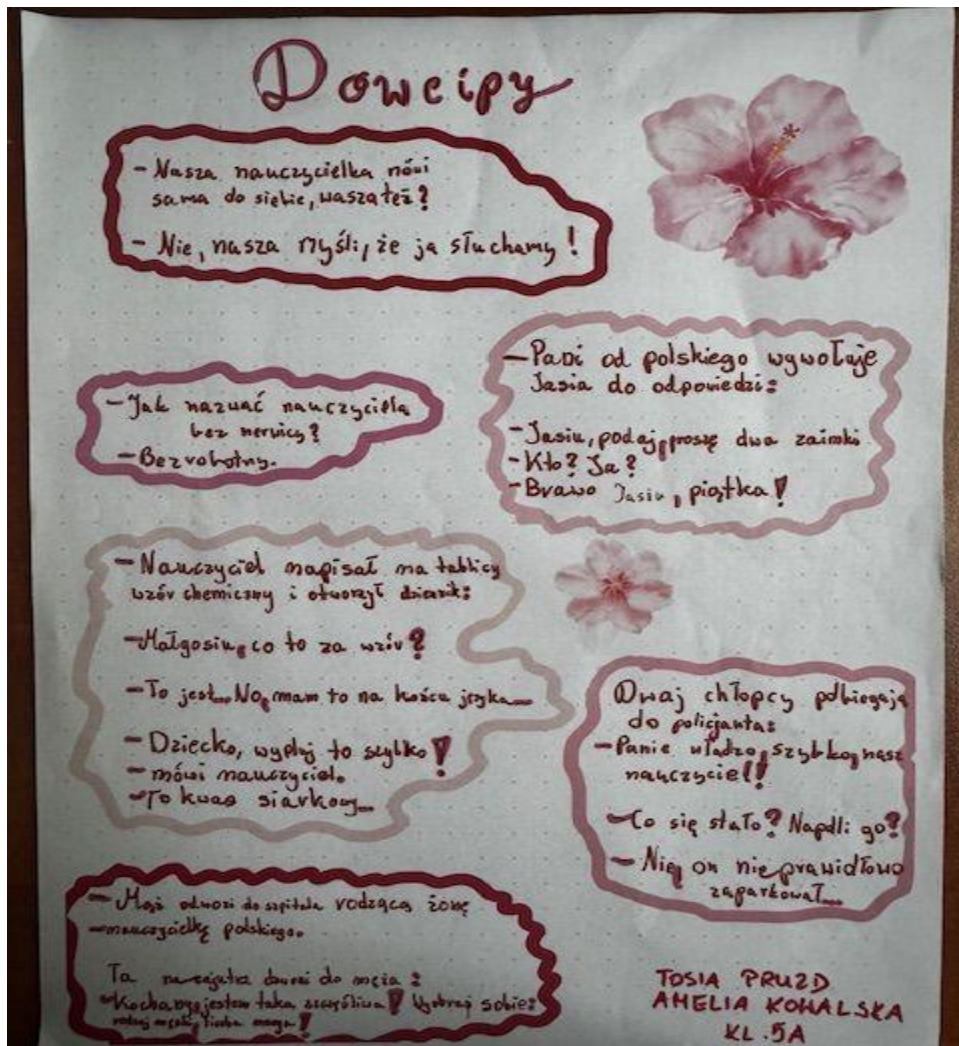
Stanisław Obsznajczyk, kl. 7b

Maja Siwek, kl. 7b

Mikołaj Rozbicki, kl. 8c

SZKOŁA NA WESOŁO

Redakcja:

Tosia Skoneczna, Amelia Stępień, Lena Ryciuk, Tosia Druzd, Amelia Kowalska, Zuzia Smolarek, Piotr Marciniak, Natalia Lisiecka.

Opiekunowie:

Monika Chmielewska, Katarzyna Motyka, Krystyna Karolak, Anna Wejman.

